

Nr 212.

Af herr **Lindhagen**, om antagande af en provisorisk lag i syfte att stat eller kommun måtte erhålla rätt till förvärfvande genom expropriation i vissa fall af marken till lägenheter å ofri grund.

En fråga, som på senare tider tilldragit sig uppmärksamheten, är angelägenheten att skydda lägenhetsinnehafvare, hvilka äga hus på ofri enskild grund, från att vid besittningstidens utgång blifva satta i allehanda trångmål af jordägaren. Riksdagen skref år 1907 i en del af ämnet och sedan har det delvis berörts både i expropriationskommitténs och torpkommitténs förslag. Motionsvis förelåg saken äfven vid 1911 års riksdag och har jämväl denna riksdag gjort sig påmind.

Emellertid, under denna väntan går tiden förlorad för en stor del af dem, som skulle hjälpas. Jag vet, att för många af de mest hotade gäller det just åren 1912 och 1913. Gifvetvis går intet år förbi utan att så blir händelsen. Då måste väl statsmakten i afvaktan på de stora utredningarne »provisoriskt» träda hjälpande emellan.

Det hemställas således:

att Riksdagen ville för sin del besluta en provisorisk lag med viss kortare giltighetstid, som gifver rätt för stat eller kommun att i skäliga fall genom expropriation förvärfva marken till lägenheter på ofri grund, d. v. s. då byggnaden men ej marken tillhör lägenhetshafvaren.

Vederbörande utskott torde närmare formulera förslaget.

Stockholm den 26 januari 1912.

Carl Lindhagen.